

Передплата	
на «РУСЛАНА» вносять:	
в Австрії:	
на цілий рік	12 р. ав.
на пів року	6 р. ав.
на чверть року	3 р. ав.
на місяць	1 р. ав.
За границею:	
на цілий рік	20 рублів
	або 40 франків
на пів року	10 рублів
	або 20 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.	

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділь і руских свят о год. 6-й пополудні.
 Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 5 ул. Ліндого. — Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавмана.
 Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациї неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Шікер при слові.

Читателі наші пригануть собі ту хвилю в 1897 р. в віденському парламенті, коли то хебський посол і поступовець, Зденко Шікер, через шість годин був при слові, хоч за реветом обструкції не прийшов до слова. Сей Зденко Шікер стояв відтак майже на чолі німецької опозиції, поки не перестиг єго в тім ремеслі Вольф. Пізнішє нїмб великості Шікера змарнів. Німецькі радикали стали єму недовірювати, а при одній нагоді Вольф велів Зденкови принести в Хебі котячу музику і повибивати в єго хаті всі шиби. Від сего часу ухорив Зденко Шікер за мученика «поступовців», а в очех других сторонництв за Німця, що готов би вкїнци примиритись з Чехами та з правительством.

Сей Зденко Шікер промовляв на днях в Хебі перед виборцями і висказав вірно поглядї свого поступового, нїби більше «уміркованого» сторонництва на політичну ситуацію і язикове питанє в Чехії. Голосу Шікера треба вислухати, позаяк се голос всего єго сторонництва, голос чеських Німців, по котрих дехто надїє ся, що они раді би з правницею найти якийсь modus vivendi і увійти в компроміс.

Для нас голос Шікера ще і тим важний, бо ми на основі висказів єго про ситуацію будемо могли поставити доказ до очий, що «миротворці з правиці» ошибають ся ґрунтовно, наколи думають, що, приміром, поступовці німецькі суть тим елементом з посеред лївиці, з котрим би можна і треба навязати якісь переговори, щоби відтак парламент зробити активним. Зміст річи Шікера був такий:

«В 1898 році — сказав Шікер — ситуація зложилась в нашу некористь. Язиковими розпорядженнями вкорочено наші права. Ми обетрували в надїї, що повалимо ворожу нам систему.

Сталось однакж инакше. До давніших кривд доложено в 1899 році ще нові звисними додатковими розпорядженнями бар. Діпавлього що-до урядового язика в діловодстві почтовім. Німецький язик, єю світову мову, обмежено майже на етнографічні єго границі. А доконав сего той самий бар. Діпавлі, що в парламенті протестував проти язикових розпоряджень ґр. Бадєнього і бар. Гавча. Дорогою Діпавлього пішов і др. Кайцль. Сей відрік ся знов своїх демократичних засад і став нині чистим консерватистом. Німцям грозить ославленє (!). Чехам подано широкі національні права, щоби позискати їх для угорської угоди. Ми звели обструкцію. Ми знищили парламентаризм в Австрії і промостили дорогу §. 14-му. Але ми не виноваті. Ми не мали другого виходу. Обструкцією хотїли ми уратувати Австрию від загибелі, від тої пропасти, в котру она суне ся через теперішню систему. Виборці наші одобрили се поступованє. Такий парламент, яким він представив ся в послїдних двох літах, се проста фарса. Єго відрочувано вже пять разів без всякої розумної причини. Послїдним разом відрочено єго, бо случайно показало ся, що правительство не мало вже більшости за собою в справі закона о платах для служби. Правительство зрозуміло, що може управляти Австрією лише посредством §. 14-го, котрим мусить поладнати і погубну для нас угоду з Угорщиною. Ми нині за слабї, щоби оперти ся аспираціям Уґрів. Они визискують наше сумнє положенє, а ми мусимо мовчати. Угорщина збогатить ся нашим грошем, бо одержить рівний голос в управі австро-угорського банку. Ми щораз подаємось назад. Наш промисел упадає, бо ніхто не шукає за новими торговицями для него. Замість кольонїяльної політики бавимось в федерацію і намагаємось розбити Австрию на атоми. Ми не виноваті, що Австрия на очах гине. Сему виновата теперішня правительственна система. Але! Поки ся система триває, поти тривати ме і наша обструкція. Ми не уступимо!

На овидї нашім свитає. Ми уложили вже

свою національно-політичну програму і постоїмо за нею солідарно. Ми не укладали єї для того, мов би ми доси не знали, що нам належить ся. Прав наших в Австрії були ми заєдно свідомі. Ми уложили програму, щоби сказати правительству і правиці, які суть наші мінімальні жадаєня.

Сею програмою поцілили ми в саме ядро. Чехи аж заскавуліли з ярости, а другі сторонництва, як католицкі людовці Ебенгоха і Поляки, кричать тепер самі: мирім ся! Нема другої ради, лише треба з Німцями приєднатись. Ось успіх нашої програми.

Правиця безсилна. Она безпрограмова. А правительство, що опирає ся на сїй правиці, безпомощне. Оно ратує ся до якогось часу §. 14-им, але сей поратунок не вистанє єму на довго.

Другий удар нанесли ми правиці тим, що не явили ся в чеськім соїмі. Тим показали ми, що чеський соїм некомпетентвий рішати язикове питанє. Місцем до того є виключно центральний парламент. Аналогічно поступали ми в 80-их роках і змусили ґр. Таффого до віденських пунктацій. Мандатів наших ми не зложили, бо ми взяли мандати від виборців на те, щоби стояти на сторожи прав німецького народа, контролювати краєвий видїл, перевести нашу програму, а Чехів ударити там по пальцях, де буде потреба. Лївицю не годен нині ніхто розбити, а сполученя австрійських Німців не поборе ніяка сила свїта».

Річ Шікера ясна. Суть єї містить ся в тім, що програма лївиці обіймає лише мінімальні постулати австрійських Німців, та що лївиця буде вести обструкцію, поки не поставить на своїм. Наколи так говорять будь то «умірковані Німці, то щож скажуть націоналі і радикали? І чи можна в виду того думати про якийсь компроміс між правницею а лївицею? Таж програма лївиці не змагає до справедливого поладнаня національних відносин в Австрії, а до простої бруталної геґемонії».

ЯБЛОЧНИКАР,

комедия в I. актї.

Переробив після німецького — Лев Лопатинський.

(Дальше.)

ТРЕТА СЦЕНА.

ХРОМОВИЧ опісля БАЛАНДА.

ХРОМОВИЧ (сам, кличучи за нею). До побаченя, моя богине! Мій ти райский нектаре дожидай своєї Амброзії (поправляєсь) свого Амброзия. — Який у неї погляд? Який любовний тон! Чого она так втїкла?... Она горить — як електрика.

БАЛАНДА (з правої). Даруйте, дорогой пане доктор, що я дав вам так довго чекати. Ваш вуйко задержав мене...

ХРОМОВИЧ (живо). Був тут вуйко?

БАЛАНДА. Ви догадуетесь, в якій цілі?

ХРОМОВИЧ. Єго цілею — моє щастє.

БАЛАНДА. І вуйко ваш гадає, що будете щасливим, коли станете моїм затем (подає руку). Я ставлю тільки одно услїве.

ХРОМОВИЧ. А ним є?

БАЛАНДА. Щоби ви як найскорше старали ся покінчити свої студії. Я подам вам все, що в силі зробити житє вигідним і приємним,

а ви своїм дипломом забезпечить моїй донці таке становище в свїті, на яке она заслуґує.

ХРОМОВИЧ. Ах! Певно, що так! На мою честь! Прирікаю се на нашу безграничну любов! Оден ще іспит — се дрібниця: нема о чім говорити. — Однак на тепер звенїть мене ласкаво: маю порученє від Юлії. Отже, до побаченя, мій дорогой тєстю; думайте тимчасом про слюбний контракт. — Між нами кажучи — я вже постарав ся о весільний дарунок... (легко) 1500 корон. — Жадних толковань! Вже заплаченє. Для такої любови належить ся найкрасше, найдорозше! — Здорові були, здорові (спішить і набігає в дверях на входячого Гудиму). Гопса! (з паньска байдужно). Вибачайте!... (відходить через веранду).

ГУДИМА (присяжно). Спасибіг і за те! Нічого не вадить. Я привичний на такий день!

ЧЕТВЕРТА СЦЕНА.

ГУДИМА (убраний по міщаньски в довгій капотї і широкім капелюсі з палицею в руках) БАЛАНДА.

БАЛАНДА. О диви ся, мій старий, чесний Гудима!

ГУДИМА (ще в дверях). Дай Боже щастє, пане Баланда!

БАЛАНДА. Витайте!

ГУДИМА. Чи можна?

БАЛАНДА. Прошуш близше, прошу! Чим могу служити?

ГУДИМА. Приношу мій річний рахунок. Нині рано я походив трохи стягнути мої належитости.

БАЛАНДА (з усміхом переглядаючи рахунок). А коли би я просив прийти иньшим разом?

ГУДИМА. То зробили би так, як богато иньших, що не платять...

БАЛАНДА. Не платять? (витягаючи громі з мошонки). За яблочник?

ГУДИМА. За яблочник, чи за мої овочеві вина — все одно. Ледви пять — шість моїх найдавнійших відбирачів платить точно, — решта великі і малі відкладають з одної заплати на другу.

БАЛАНДА. Непонятно!

ГУДИМА. Вас дивує се? (усміхаючись, певно). Коби я тільки хотів більше кредитувати. Можні панове називали би мене своїм любим приятелем!

БАЛАНДА. Перед такими приятелями треба стеречи ся! Як воно стало ся, що такий розумний і запопадливий чоловік як ви, задовільняє ся таким малим промислом? Я пробував би щастя в яким другім, — більшим підприємстві...

нії Німців у всіх коронних краях з виїмкою Галичини, Далмації та істрійського Побережжя. Зреалізувати програму лівниці значить одно, що повернути Австрію до часів по 1867 році, викликати на національну боротьбу судетських, альпійських та буковинських Славян проти язикового німецького централізму і то на те, щоби по літах опять видати розпорядження в користь тихже Славян і опять викликати німецьку обструкцію. Така політика була би хиба забавкою, а не поважною акцією. Таж язикові розпорядження Баденього і Гавча були викликані природною еволюцією австрійських народів. А що природне, те розумне, управлене і оправдане. Сповнити нині волю лівниці значило би одно, що поділити австрійські народи на геґемонів і ґельотів, занастити історичне посланництво Австрії в середній Європі і підготувати єї розклад. А на се не зважить ся ні теперішнє правительство, ні теперішня правниці. Лівниця мусить станути на становиску німецьких католицьких людовців що до національного питання, а поки сего не буде, нема ні найменшої підстави до навязування компромісів.

Петиція руского товариства педаґ. в справ науки рускої мови.

(Дальше).

Ад 2). Руске Товариство педаґогічне виходить з того пересвідченя, що староруска література є дуже важна для виховуваня і образования молодежи, раз тому, що она є відбитком осьмивікового культурного життя Русинів, а друге тому, що містить в собі такі знамениті і поучаючі твори, якими в тім часі не може похвалити ся ніякий з славянських инродів, як от Правду Руску, т. зв. Несторову літопись, Слово о полку Ігоровім, Поучене Володимира Монаха к дітям, Паломник Данила Мниха, Моленіє Заточника, літопись волинсько-галицьку і много иньших. І з огляду на мову є ся література поучаюча, бо показує наглядно, як жива народна мова руска мало-помалу втискала ся поміж церковно-славянську книжку, — як змінювала єї під взглядом лексикальним, фонетичним, морфолоґічним, — як звільна виборювала собі вступ до письменства, доки аж вкінці виступом Котляревского не перемогла в письменстві мови церковно-славянської. Рівно-ж з огляду на виховуване молодежи має староруска література тоту велику вагу, що значна єї більшість має зміст реліґійно-моральний або (як т. зв. Несторова літопись) християнсько-реліґійну закраску. А ще і того годі не піднести, що староруска література, яко витвір духових сил інтеліґенції рускої,

свідчить, що Русини не доперва від Котляревского стали культурно і літературно жити, але вже від X. віка, і що ся література є питоменою власностию рускої народности, а не московської, що отже видно в розвою культури і літератури один безпереривний розвій від X. віка до нині.

Зваживши то все, уважає Руске Товариство педаґогічне конечним, щоби призначено на науку тої літератури найменше один рік. Тимчасом плян В) переніє сю науку на VIII. класу і тим чином скоротив час для сеї науки. Бо, коли застановимо ся, що в VIII. класі около 9. мая починає ся вже письменний іспит зрілости, а зкінцем того місяця навіть вже і устний, коли зважимо, що треба в осьмій класі призначити довший час на повторене цілої історії літератури народної доби, тим більше, що призабутої, бо браної в VII. класі, щоби перед іспитом зрілости відсвіжити і утвердити в памяти учеників набуті в школі відомости, то позістане на науку старорускої мови і літератури мало що більше, як 7 місяців.

Звідти Руске Товариство предкладає Високому ц. к. Міністерству просьбу о полишенє науки старорускої мови і літератури в VI. класі, як до тепер було, і підпирає свою просьбу ще такими обставинами:

Староруска література попереджає в історичнім розвою літературу нової доби і вяже ся з нею так многими пасмами, що неодну появу в літературі нової доби і в словесности усній треба пояснити вказуванєм на попередні факта в літературі старорускій, от хотьби приміром вказати на апокрифічну літературу, на літописи, на переклади св. писма, на літературу драматичну, особливо-ж інтермедію, на сатиричні і гумористичні вірші XVIII. віка і т. д. Уже отже з дидактичного згляду належить старорускої літератури учити пер д літературою нової доби. Дальше, як звісно, в VI. класі бере ся історія рідного краю саме тих часів, на які припадає більша часть старорускої літератури; отже знову промовляє дидактичний взгляд концентрації науки за полишенєм науки старорускої літератури в VI. класі.

А вже-ж за тим промовляє і анальоґія науки польщини в середних школах. Ото коли перед кількома роками галицька ц. к. краєва Рада шкільна уклала плян науки польської мови, спір польських педаґогів: чи старопольщину учити в VI. класі чи в VII., порішено на сторону першої гадки. Отже-ж то, що для науки польської мови признано недоладним, не може бути доладним при науці рускої мови а то тим більше, що старорусчина для пізнаня розвою письменного руского язика є важнійша, аніж, приміром, латинські автори у Поляків в XV.—XVII. вв. для пізнаня розвою польської мови.

Вкінці і тотя обставина промовляє за полишенєм тої науки в VI. кл. по польських ґімназиях, що в руских ґімназиях бере ся наука старорускої літератури саме в VI. класі, а нераз доводить ся ученикови перейти з польської ґімназії до рускої і на відворот.

(Конець буде).

З ПОЛІТИЧНОГО ПОЛЯ.

Як показуєсь, то інтересовані в угоді міністри обох кабинетів натрудились немало коло уложеня точок компромісу і докладного скодифікованя тихже точок. Іменно в суботу тривали конференції від 10. год. рано з малою перервою до 8. веч., відтак через неділю і понеділок. Доперва ві второк відіхали угорські міністри в своєси, а ґр. Тун до Чехії. Сель відложив також свій поворот до Пешту аж до вторника. О скільки можна полягати на донесеню Pester Lloyd-a, то в переговорах не розходило ся лише о речинці тривкості угоди і банкової привілегії, а порушено при єї нагоді крім митово-торговельної спільности також стравні (консумційні) податки, банкову справу і управильненє валюти, — отже весь комплекс угоди з виїмкою квотного питання, котре опять має стати предметом переговорів між квотовими комісіями. В наслідок проволоки в укладах збере ся мабуть угорський сойм в середу, або в четвер, а позаяк в самій митово-торговельній угоді пороблено деякі мериторичні зміни, то угорське правительство буде мусіло давнійше своє предложенє, одобрене вже комісією, стягнути, а внести до тої же комісії нове змінене предложенє. Лимо сего надіє ся Сель упоратись з цілим ділом до кінця червня. Угорська праса журить ся тепер питанням, чи в соймі не вирине яка-небудь опозиція проти Селя, котрий будь-що-будь не додержав умови, яку заключив з опозицією, а правосильність угоди таки продовжив до 1906, евентуально 1907 року. Обставина однак, що Сель перед приїздом до Відня конферував не лише з лібералами але і з націоналами і независимими, велить припускати, що поважної опозиції не буде.

Компромісови раді ті австрійські дневники і сторонництва, що мали на оці загальний інтерес монархії. Невдоволеною є лише опозиційна німецька праса, хоч точки компромісу їй ще не звісні. А невдоволена она головно по причині, що при тій нагоді не повелось німецькій опозиції повалити теперішній кабинет. Ся праса, здає ся, з'ужие літній сезон на широку критику нової угоди. Das Haar in der Suppe muss gefunden werden за всяку ціну, хоч німецька лівниця за ціну панования була би Угорщині уступила у всім.

Ми вже доносили, що чеські члени угодової комісії моравского сойму намірили виступити

ГУДИМА. В иньшій? На що? Від сорок п'ять — стривайте! — Десять, п'ятнацять, тридцять... так, від сорок п'ять літ удержує мене мій невеличкий промисл. А еще і години я не жалувал ніколи, що взяв ся до него. Чи я так, чи сяк заробляю на хліб насущний, що на тім залежить? Коби я лише споживав єго з задоволенєм! Я вже не одного маґната стрітив з моїми тачками, що не був такий щасливий в своїм повозі, як я за моїм яблочником. Нащо мені чотирох коліс, коли я на однім кочу добре своє жите? Хвала Богу, мій товар має відхід, а я діждав ся тої потіхи, що не в однім домі замість дорогих, горячих напоїв, що морочать голову, і шкодять здоровлю, подають до столу мій яблочник, або мої знамениті овочеві вина.

БАЛАНДА. Тішить се мене. Взагалі — з всяким поважанєм перед батьком Гудимою! (клепає по плечах). Яке світле вихованє ви дали синові! Уже три роки є сей молодий чоловік моїм першим діловодцем. Можу вам признати, він вже цілковитий купець!...

ГУДИМА. Без жарту?

БАЛАНДА. Без тіни жарту!

ГУДИМА (надумуючись). Ну, — ґм — я власне прийшов до вас побалакати про него. Ви справді задоволені з него?

БАЛАНДА. Вповні — і не тільки я сам, але всі що мають з ним до діла.

ГУДИМА (відітхнув). Слава тобі Господи! Се розгриває мені крив і відмолоджує о тридцять літ! Він моя одинока потіха моїх старих

літ. Я радо був би лишив єго при моїм заводі, але дітям рідко веде ся у тім самім так добре як батькам. А до того діти завсїгда хочуть трохи висше дійти, як їх батьки...

БАЛАНДА. Се лежить в натурі чоловіка.

ГУДИМА. Так, так. Однак щасливіші они не є. Але що се значить? Їм бодай видає ся, що они щасливіші.

БАЛАНДА. Я вже часто дивував ся, як той молодий чоловік знає світ і людей. Заледви має 25 літ...

ГУДИМА. Я вислав єго вчасно у чужину, в иньші краї, між иньших людей (сміючись). Я мав тут одного дядька, він був управителем латинської школи. Люди славили єго вченість, але я не міг доглядіти у него навіть здорового, як то кажуть, хлопського розуму. Він безнастанно гукав мені в уха: »Латини, латини давай вчити сина! Без латини нічо не буде з него.« »Ой падовьку, кажу я, та на що латини купцеві? Де є нині люди, що по латині говорять? Як має яку иньшу мову уміти, крім своєї рідної, то вжеж для него потрібнійша французька та анґлійська, та російська мова. Тут знайде хотяй людей, з котрими буде розмавляти! Тай так я вислав єго до тих країв, ледво 12-літнім підротском. Там дістав ся між добрих людей, що вивели єго на спосібного купця (зі сміхом) а надто еще так засмакували в моїм яблочнику що більшу часть моїх виробів я тепере збуваю за границею, ха-ха-ха!

БАЛАНДА (з усміхом). Се було дуже ро

зумно. Він став мені справді необхідний; провадить цілу мою кореспонденцію.

ГУДИМА. Необхідний? Цілу кореспонденцію? ґм, ґм, ґм — то дуже прикро!

БАЛАНДА (здивований). Якже так?

ГУДИМА (сумно). Бо, бо я ледви чи можу вам тепер і казати, що хотів мого сина вислати геть звідси.

БАЛАНДА. Звідси геть? Та чому? Куди?

ГУДИМА. Та сего — сего я ще сам не знаю. Але хлопець, видите, змінив ся якось цілком від тих трох літ, як повернув з чужини і перебуває в вашім домі.

БАЛАНДА. З якої причини?

ГУДИМА. Або я знаю? Як повернув, — виж знаєте так добре, як я, — виглядав такий свѣжий, такий здоровий, такий веселий, такий був повний і округлий, а з таким смаком брав ся до житя, що було втіхою дивити ся на него. Ну, а тепер? Пригляньте ся тільки єму добре. Блїдий, худий, сумний... А що найгірше: от, якось їмо разом при обіді єго улюблену страву голубці з пшоном — а він вже не нищить єї, як треба.

БАЛАНДА. Без жарту?

ГУДИМА. Без тіни жарту?

БАЛАНДА. Онде надходить — зараз почувемо.

ГУДИМА. Так, так! Пересвідчим ся, що він має на серці.

(Далі буде).

з цієї комісії по причині програми лівниці. *Motavaska Orlice* доповняє сю вість в сей спосіб, що каже: чеські члени комісії поставлять на першій засіданню питаня до німецьких членів, о скільки они вживуть ся програмою лівниці? На случай коли би Німці відповіли, що они стоять при звичній програмі, чеські члени опустять засіданя.

Цісар санкціонував закон о куріальних судах, ухвалений угорським соймом 5. і 10. мая.

Ітлендери ухвалили на вічу в Йогансбургі відкинути предложене Крігера.

В європейській прасі викликало немале счудованя пригода, що кн. Альберт, братаня теперішнього бельгійського короля і евентуальний престолонаслідник, навістив в Генті виставку, яку устроїв союз бельгійських робітників і зарозом соціальних демократів, «*Voornit*». Союз сей числить 50.000 членів і є одною з найбільших організацій робітничих в Європі. Головою его є пос. Анселе. Кн. Альберта повитав на виставці директор союзу, Гардіне, і опровадив его по павільонах. Наколи зважимо, що «*Voornit*» ісповідує засади републиканські, то дійсно зближене ся королевича до републиканської організації може видаватись трохи незвичайною проявою.

Новинки.

— **Гості з Угорщини.** До Львова загостили на кілька днів два богослови з угорської Русії пп. Ріндас і Мистянович. Питомці львівської семінарії прийняли їх дуже щиро і старають ся своїх угорських товаришів познакомити як найвсестороннійше з нашим життям-бутем. Угорські гості звідили тов. ім. Шевченка, університет, між іншими були на викладі проф. Колесси, що запросив їх відтак до себе. Вчора відбуло ся в семінарії представленя «Наталки Полтавки». Угорським гостям довело ся перший раз почути живе руске слово із сцени. Вржінє сего представлення на них було дуже велике. Вечір загостили они до товариства «Академічної Громади» wraz з кількома львівськими питомцями. Громадяни повитали щиро своїх братів, молодий голова товариства п. М. Галуциньский зазначив у короткій, але ядерній промові, зверненій до угорських Русинів їх становиско зглядом нас і взагалі зглядом Русі-України. Притім посвятив теплу згадку покійшому Михайлу Драгоманову, що перший звернув увагу Галичан на угорську Русь та вказав їм дорогу, якою мають весті братів, виставлених на поталу Мадярів, до національної самосвідомости. Всі присутні вислухали сеї промови стоячи. Відтак виголосив п. Л. Цегельский відчит про «минулі, теперішні і будучі ідеали Русі-України». В своїм відчиті розказав ш прелєгент в найважнійших чертах історію Русі-України і при кінці звернув увагу на те, що ми мусимо удержувати зносини із угорськими Русинами, коли хочемо викликати в них живійший рух та почуте національної самосвідомости. Нині відбуде ся в духовній семінарії концерт в честь Устияновича, який питомці заздалегідь приготували на приїзд угорських товаришів. У днину звиджують гості місто, всі рускі товариства і знакомлять ся з львівськими Русинами, що їх навипередки запрашають до себе, аби ближше розговорити ся з так рідними нам угорськими братами.

— **Виділ філії тов. «Руска Школа» в Сереті** на Буковині уконституовав ся дня 2. червня с. р. вибравши вч. отця Кліма Злевка головою, п. Альбіна Нусіевича заступником голови, п. Олександра Одовійчука касиром, п. Михайла Ронгуша контрольором, а п. Ілю Лакусту секретарем. По сім відбув виділ засіданя, на котрім ухвалено: 1, щоби що місяця зароз по першій відбували ся засіданя виділу. 2, щоби протокол засіданя обіймаючий важні справи був в газеті «Буковині» оповіщуваний. 3, щоби перейти лісту членів і писемно завязвати довжників до сплачуваня членських вкладок. 4, щоби до ради шк. кр. на руки високопов. п. посла Єр. Пігуляка виготовити петицію в справі скорого і повного отвореня рускої школи на серетським горішнім куті «Руснак».

— **Отворене каси райфайзеньської** відбуло ся в присутности посла д-ра Стоцького д. 11. с. м. в Лукавці над Серетом. Ще 10. вибрав ся др. Стоцький до Лукавця; в ночи на бергомецькій стації прийняв гостя посол Н. Василько і заступ селян, що з'організували на привіть сотню бандерій з факлями і приймали гостя хлібом-сіллю і промовами. Цілий похід рушив до Лукавця, де на другий день наступило само відкрите каси. Докладне справозданє від тамошнього дописувателя буде поміщене в «Рускій Раді», а ми ту зважимо лише, що в Лукавці було багато селян з околиці і вислухали промови і поученя п. посла, значить що такі поїздки як отся мають ширше значінє: не тільки для одного села, а відтак поволі для цілого повіта, але ту відразу люди кількох сіл видять добрий приклад

і чують щире слово і забирають ся відтак до праці над собою.

— **Обманниця.** Подає ся до відомости всіх Вп. священиків і ц. к. жандармерій, що від довшого часу уживає ся між Львовом а Перемислем якась обманниця, а представляючи себе за своєю знакомой гостинному домова родини, каже ся добре гостити, відослати де їй їхати хоче ся і відтак натягає добрих людей немилосердно. В той спосіб видурила недавво у о. Ю. Пл. в Д. гарне дамске футро і шаль, а у о. Ст. М. в Г. плед вартости 15 зр. Обманниця єсть, як на жінку більше ніж середного росту, чорнява, а рухами і великими ногами робить вражінє мужчини. Судячи по тих двох фактах мусіла она і дригих добрих людей в той спосіб обікрасти, тому може би пошкодовані і про свої шкоди та свої дотичні спостереженя подали до прилюдної відомости, а було би легше дістати промислову штуку під ключ безпеченьства.

— **Кандидатура** польского людовця дра Леваковського викликало горячковий рух в Сяніцкім. Противники сеї кандидатури із польської сторони мають розсвітити нечувані поголоски. Одні кажут до народа: Пощо вам адвоката! Виберіть собі хлопа! Одні: Се старик! Вам треба молодого! Одні знов: Він мешкає в Австралії, тож навіть не дістане ся сюди! Між духовенством — пише *Karjer Lwowski* — заройло ся, обшарпанки устроують з'їзд за з'їздом, та ладять ся немов до смертної боротьби! — Гр. кат. духовенство — після Куріера — скликне в друге своіх мужів довіря на 15. с. м. до Сянока, та хоче поставити кандидатуру селянина. — В загалі справа кандидата із сего округа є зовсім неясна, кожда партія, кожда фракція задумує класти свого кандидата — не можна однак предвидіти ще, хто заловить рибу в сій каламутній воді

— **Оркан над Мадритом.** Показуєсь, що оркан, який лютів ся в минулу суботу над Мадритом і околицею, був незвичайним явищем. Бура, град і хмаролом подали собі руки, щоби нести знищенє і пострах. В білий день запанувала кромішня ніч. Вітер валив дерева, димники, дахи, гзимси і нїс воздухами ріжче. Град повибивав всі вікна та потовк ліхтарні. Повалені телеграфічні стовпи з дротами спинили в цілім місті комунікацію. Коні фіякерскі сполохані, бродячи по животи в воді, уносили картики. Пивниці по домах залила повінь. Множество людей покалічили спадаючі брили леду. Кількоро людей град побив на смерть. Рівнож вся птиця згинула. В парламенті, де як раз відбувалось засіданє, завалилась склянна стеля. Крик і зойк розлягав ся улицями. Королева, що щасливо мулами виїхала з сином на прохід, ледви усьїла вернути до палати. Конвой єї унесли сполохані коні. По каварнях люди позлізали на столи, щоби охоронитись перед водою, що вікнами втискалась у комнати. Розуміє ся, що всі плянцї міські понищені, сади поломані, а збіжа втолочені в землю. А ціла бура не тривала довше, як половину години.

— **Для безземельних.** Фінляндскі дневники подали вість, що цар Никола, провіривши з рахункових справоздань фінляндского сойму, що в Фінляндії живе 34% безземельних селян, звелі з російского державного скарбу виділити окремий фонд для закупи землі для сих бідних людей і виробити заков, після якого ся земля має бути їм роздана. Примір — достойний наслідования хочби і в нашій Галичині.

— **Дефравдація і убийство.** В Тегерані счез скарбник російского діємонтового банку wraz з 300.000 рублів. Зразу думано, що скарбник утік з грїшми. Однакож небавом показалоь, що 180.000 руб. заховав его приятель, а скарбника убив і загреб его трупа під помостом в хаті.

— **Непринята жертва.** Осип Ляндав у Варшаві жертнував на річ варшавської запомогової каси для літератів та артистів 500 рублів, комітет сеї каси рішив не прийняти жертви. Сесе рішенє завяло цілу Варшаву. Кілька днів ні про що не говорено, як лише про сесю річ. Одні злобили ся сесю постановою, одні хвалили її, иньші знов висказували велике здивованє.

— **Злочин в Неаполі.** Дневники в Неаполі пишуть в сих днях о злочині, який поповнено в однім з тамошних готелів: Перед кількома днями приїхав до готелю «*du Globe*» молодий муштина з молодю, дуже гарною жінкою. На лісті подорожних записав ся «Оттон Кецісловский з жінкою», турист з Німеччини, родом з Угорщини. В Неаполі пересиділи чотири дні. Вечір 9. с. м. зажадав Кецісловский рахунок та сказав, що вириває его завтра, бо жінка мусить відбрати передше гроші з почти. Другої днини звернуло увагу служби те, що молода пара не виходила з комнати. Виломлено двері та побачено, що обоє подорожні неживі. Лежали коло себе — він з револьвером в руці. Бачить ся застрівив наперед єї, а відтак стрівив до себе. В клунках самоубийника найдено війсковий пашпорт, виставлений на імя барона Леопольда Адрияна Вербурга з Відня. Дослідї віденьської поліції показали, що чоловік сего імени служить яко охотник у війську, є однак тепер у Ві-

дни. Документ, який найдено при самоубийнику в Неаполі є вправді оригінальний, не був однак его власністю і досі не знати, яким чином найшов ся у мнимого Кецісловского.

— **Сніги в червні.** З Долини пишуть нам, що цілі Карпати лежать під снігом. Як далеко доглянути їх можна з Долини, видно лише білі їжні верхи. — В околицях Надвірни та Солотвини упали 10 см. сніги. Ярини потерпіли сильно. — В Мільци був 10. с. м. такий сильний мороз, що на воді показав ся лід, та померзли бараболі. — В Делятині падав 11. с. м. в долинах сніг з дощом, в горах сам сніг. Верхи гір покриті снігом, в полонинах трясе ся худоба із зимна та ревить із голоду. Ярі засіви потерпіли багато, особливо бараболя. Народ в розпуці, що буде далі.

— **Стан засівів у всхідній часті Галичини** — після *Rolnik*-а представляє ся дотепер взагалі користо, хоч послідна студінь і дощі здержали розвій рослинности. Жита рані цвітуть, але теперішнє мокро і холод можуть їм пошкодити. Пшениці пересічно красні і буйні, з деякими виїмками. На яринах появилось ся сего року много шкідників. Горох задля весняної посухи в цьвітні приїздив ся, а в многих сторонах зїла его мушка; декуди показала ся конечність навіть переорати его, як в Перемискім, Мости-скім і коло Красного. Медведики і борозняки пакостять ярому збіжю і буракам в Перемискім і місцями на Поділю. Картофлі посаджені вчасно в околицях мокрих не зїшли добре; в околицях сухих зїшли добре. — Лісні ягоди, суницї, черницї зародили сего року обильно, а се в околицях підміських підчас збираня викличе підвишку ціни робітника.

— **Дрібні вісті.** Лід покрив вхід до Білого моря і західню его частину. — Ректором Краківського університету на 1899/900 р. вибраний Станіслав гр. Тарновский, професор польської літератури. — З'їзд по 30 літах учеників бернадинської гімназії відбуде ся дня 2 ого липня 1899 року. Одним з тодішніх учеників є сего річної ректор львівського університету др. Генрик Кадий. — В Станіставові появилось ся 34 роди кореспонденційних карт з видами Станіслава. — Краєвий маршалок виїхав вчора до Відня.

Телеграми.

Відень, 14. червня. Вчора рано вернули вже угорскі міністри до Пешту, а гр. Тун виїхав до своїх поїлостей в Квасічу.

Відень, 14. червня. Дневник розпоряджень оповіщує закон о заосмотреню на старість жовнірів, що служили в полках босно-герцеговинських, як і вдів і сиріт по них.

Пешт, 14. червня. *Pester Lloyd* в дописи з Відня розказує, що гр. Тун в часі переговорів з Угорщиною запевнив собі також парламентарну більшість для переведеня справленої угоди. Нова угода буде предложена державній раді сейчас по єї скликаню і ніяка обструкція не зможе єї повалити (?).

Любляна, 14. червня. *Slovenski Narod* виступає проти гр. Туна дуже різько, кажучи, що він дбає лише про Поляків та клерикалів, а про гноблених Словенців зовсім не дбає. Як лише збере ся державна рада, то Словенці почислять ся з теперішнім правительством, іменно при одобреню угоди з Угорщиною. *Slovenec* невдоволений з змісту нової угоди.

Прага, 14. червня. В Штаркенбах на зборах виборців заявив пос. Крамарж: Програма лівниці не до прийнята. Криза угорска заворожена без кризи в користь лівниці. В борбі з Угорщиною не розходило ся лише о довші речинці, але і о удержанє теперішньої системи. Правиця побідала.

Пешт, 14. червня. Нині здасть Сель угорському соймови справу з угодових переговорів.

Париж, 14. червня. Християнього засудив суд на 4 літа вязниці. Прокуратор заявив, що напад на Любета був упрянований. Християнні толкував ся опять великим роз'яренєм.

Париж, 14. червня. Вчора конферовав Любе через добру годину з президентами обох палат, а відтак покликав до себе сенатора Поанкарого. Поанкаре стане мабуть наслідником Діпуа.

Рим, 14. червня. На вчерашнім засіданню відніс ся президент посольської палати до опозиції з просьбою, щоби залишено обструкцію. В тім дусі промовив і Пелю. По дискусії палата прийняла дневний порядок 252 голосами проти 52.

Гага, 14. червня. В субкомітеті конференції ведуть ся розправи над розширенєм жевевських постанов і на морську війну.

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1899.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд		до Львова	Поїзд		зі Львова
посп.	особ.		посп.	особ.	
приходить	о годині		відходить	о годині	
6:10	з Чернівців (Іцкан, Галацу), Станиславова		6:20	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава	
6:50	з Брухович, від 7. мая до 10. вер. включно		6:15	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний	
7:10	з Зимної-води		6:30	» » дв. Підзамче	
7:40	з Янова		6:30	до Іцкан (Галацу, Ясс, Букарешту) Сучави	
7:55	з Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия		8:45	до Кракова (Відня, Варшави), Стружа	
7:44	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче		9:10	до Скольного, до Лавочного (1. лип. до 12. вер.)	
8:05	» » на дв. головний		9:25	до Янова	
8:15	з Сокаля, Рави рускої		9:35	до Підволочиск, Бродів, Гусятин дв. Підз.	
1:30	9:00 з Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.		9:53	» » дв. гол.	
	11:15 з Ярослава і Любачова		10:10	до Безця, Рави рускої, Сокаля і Любачова	
1:50	11:55 з Іцкан, Чернівців і Станиславова		12:50	до Янова від 1. липня до 15. вересня вкл. тільки в неділі і свята	
	1:01 з Янова		2:15	до Брухович тільки від 1. липня до 10. вересня включно в неділі і свята	
	1:40 зі Скольного, Стрия, а з Лавочного тільки від 7. вер. до 15. пад. включно		9:45	до Іцкан (Ясс, Букарешту)	
2:20	5:15 з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.		3:05	до Кракова (Відня) Хабівки ч. Ришів	
2:35	5:40 » » на дв. голов.		3:15	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вересня вкл.	
	5:55 з Сокаля, Безця і Любачова		3:20	до Янова від 1. мая до 30. вересня вкл.	
			3:20	до Зимної води тільки від 7. мая до 10. вер.	
			3:26	до Брухович	
			5:25	до Ярослава	
Ніч			Ніч		
8:45	6:10 з Кракова (Відня) Самбора, Хирова		6:21	до Іцкан, Радовець, Кімполонга, Сучави	
	6:20 з Іцкан, Сучави		6:40	до Кракова (Відня) від 1. черв. до 15. вер.	
	з Янова від 1. до 31. мая і від 16. до 30. вересня щоденно, а від 1. червня до 15. вересня тільки в неділі і свята		6:50	до Янова від 1. чер. до 15. вер. т. в дні б.	
	7:58 з Брухович від 7. мая до 30. червня і від 16. серпня до 10. вересня вкл. щоденно		7:00	до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша	
	8:15 з Брухович від 1. липня до 15. вересня щод.		7:10	до Сокаля і Рави рускої	
	9:21 з Янова тільки від 1. черв. до 15. вер. вкл.		7:20	до Тернополя дворець головний	
	9:55 з Кракова (Відня, Берлина), Сянока, Пешту		7:42	» » дворець Підзамче	
12:30	10:10 з Чернівців, Іцкан (Букарешту), Сучави		7:47	до Янова від 1. жовтня до 30. мая 1900	
	10:08 з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.		8:35	» » 1. до 31. мая і 16. до 30. ж. щод.	
	10:25 » » на дв. голов.		9:10	» » 1. чер. до 30. жов. в нед. і св.	
	10:30 з Лавочного (Пешту) Хирова		2:36	10:40 до Іцкан (Ясс, Галацу), Сучави	
	12:10 зі Скольного, Калуша		10:50	до Кракова (Відня, Варшави), Сянока	
	3:05 з Підволочиск на дворець Підзамче		11:10	до Підволочиск, Бродів дв. головний	
	3:30 » » на дворець головний		11:32	» » дв. Підзамче	
2:16	6:00 з Кракова (Відня), Самбора, Сянока		4:10	до Кракова (Відня, Берлина)	
			5:50	до Брухович від 7. мая до 10. вересня	

ЗАМІТКА: Пору нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-європейський різнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мін. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красіцких ч. 5) уділяє пояснень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їзд.

За певну і добру льокацію поручаємо

- 4 1/2% листи гіпотечні
 - 4% листи гіпотечні коронові
 - 5% листи гіпотечні преміовані
 - 4% листи товариства кредиторського земського
 - 4 1/2% листи Банку краювого
 - 5% облігації Банку краювого
 - 4% позичку краюву
 - 4% облігації пропінацийні
- і всілякі ренти державні
- Ті папери продаємо і купуємо по найточнішим курсі денним.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного

Галицький КРЕДИТОВИЙ БАНК

приймає вкладки на

КНИЖОЧКИ

і опроцентує їх по

4 1/2% на рік.

ЛЕВ ЛОПАТИНСЬКИЙ.

ДО БРАЗИЛІЇ!

Драма з галицького еміграційного руху в 4. актах.

Ціна книжки брошурованої в картоні 35 кр., оправленої в полотно з хоршими витисками 50 кр. — На поштову оплату 5 кр.

„СВЕКРУХА“

комедия в 3 актах з сільського життя.

Ціна книжки брошурованої 30 кр., оправленої в полотно з хоршими витисками 45 кр. На поштову оплату 5 кр.

БЕАТА і ГАЛЬШКА

історична трагедия в 5 актах з другої половини XVI віку.

Ціна книжки брошурованої 40 кр., оправленої в полотно з хоршими витисками 55 кр. — На поштову оплату 5 кр.

Конкурс на мужа

шутка в 5 актах з міського побуту.

Ціна книжки брошурованої 35 кр., оправленої в полотно з хоршими витисками 50 кр. — На поштову оплату 5 кр.

Замовлення з провінції у автора ул. Сакраменток ч. 10, Львів. У Львові набути можна в Ставропигійській книгарні.

Артист.-літературні Новини

виходять книжками величини 5—7 печатних листів. Зміст: беллетристика і поезія, оригінальна і перекладана. Програма в заголовку: сильніше узгляднюване артистичного викінчення навіть найбільш тенденційних творів, — артизм у змісті і формі.

Ціна книжки з пересилкою: 1 кор.; оздобно оправної 2 кор. Видавець: М. Заячківський, Львів, улица Зибликевича, число 34.

Хорі на легкі

одержать завжди певну поміч або пільгу по ужитю мого «Мальтолу», який я винайшов. Кашель, хрипка, астма, флегма, катар легких і гортанки, дерте в горлі і п. устать по кількох днях.

Сотки уживають сего средства з найбільшим успіхом, як про се свідчать свідли подяки, що надходять кожного дня. Мальтоль не є якимсь тайним средством, але препаратом, витвореним після мого власного способу з екстр. мальт. комп., а продажу сего средства дозволено поліційно і часто поручають его лікарі.

Ціна 3 пушок м. 4,90, 6 пушок м. 9,00, 12 пушок м. 16,00 за гроші або післялатою.

Фляшка на пробу мар. 2,10.

Wilhelm Bieter Fabrikant des Maltol Königsberg i. Pr.

Гімназист з VII. класою

прийме на час вакацій лекцію на селі.

Зголошення з услівями на адр. «М. Л., Львів, post. rest. головна, почта».

Спеціаліст обуви непромакаючої власного винайдення!

ІВАН ЯРИМОВИЧ

СКЛАД і РУКОДІЛЬНЯ

обуви мужескої, дамської і для дітей

у Львові, площа Бернардинська число 10.

має честь повідомити отсім Вл. Публіку, що виробляє ОБУВ НЕПРОМАКАЮЧЕ власного винайдення, з всякого рода шкір, як: Обув мужеске і дамске, також чоботи з хольямаи тревалі, надмірно легкі і по пінах дуже пруступних. — Також приймає до відновлення і направи Кальшів і Плащів кавчуков, всякі гумові приради як також зельованія обуви кавчуком. — Всякі замісцеві замовлення виконує в можливо як найкоротшим часі. — Дякуючи за дотепершні ласкаві взгляди, і поручаючись на дальше, остаю з глибоким поважанем

Іван Яримович.

Спеціаліст до направи кальшів і плащів кавчукових.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовлення і посередничать в закупні:

Світло церковне

впрест в фабрики Іа по 70 зр., Іа по 64 зр. за 100 кіл. лосо фабрика.

Вино

в бочках о 135 літрах, а то Саморodne почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукції.

Зі складів висилає: КАВУ по 5 кіл. посылках почт. в ціні по: зр. 9-20, 10-20, 10-70, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко ВІНО в 5 кіл. барилках по зр. 3—, 3-70, 4-10, 4-90 франко. — Їльші товари по умірених цінах.